

Bruxelles, 2.3.2022
COM(2022) 91 final

2022/0069 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

**de stabilire a existenței unui aflux masiv de persoane strămutate din Ucraina în sensul
articolului 5 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 și cu efect de
introducere a protecției temporare**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Activarea aplicării Directivei 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 prin intermediul unei Decizii de punere în aplicare a Consiliului de stabilire a existenței unui aflus masiv de persoane strămutate din Ucraina în sensul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001, care are ca efect introducerea protecției temporare în conformitate cu dispozițiile acestei directive

În urma invaziei militare a Rusiei în Ucraina la 24 februarie 2022, Consiliul European, în concluziile sale emise în aceeași zi, a condamnat în termenii cei mai fermi agresiunea militară neprovocată și nejustificată a Federației Ruse (denumită în continuare Rusia) împotriva Ucrainei, subliniind că acest lucru reprezintă o încălcare gravă a dreptului internațional și a principiilor Cartei ONU și un risc la adresa securității și a stabilității europene și mondiale. Consiliul European a solicitat respectarea deplină de către Rusia a integrității teritoriale, a suveranității și a independenței Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute la nivel internațional, inclusiv dreptul Ucrainei de a-și alege propriul destin. Șefii de stat și de guvern ai statelor membre ale UE au confirmat, de asemenea, că guvernul rus poartă întreaga responsabilitate pentru actul său de agresiune care provoacă suferință umană și pierderi de vieți omenești și că acesta va fi tras la răspundere pentru acțiunile sale. Din solidaritate cu Ucraina, Consiliul European a convenit asupra unui al doilea pachet de sancțiuni.

În acest context, Consiliul European a solicitat continuarea lucrărilor privind pregătirea la toate nivelurile și a invitat Comisia să prezinte măsuri de contingență.

Uniunea Europeană este afectată în mod direct de războiul de la frontierele sale externe, în special prin creșterea presiunii migrației ca urmare a miilor de persoane care solicită protecție în statele membre ale UE. În câteva zile, până la începutul lunii martie, peste 650 000 de persoane strămutate sau sosit în Uniunea Europeană prin Polonia, Slovacia, Ungaria și România. Se preconizează că aceste cifre vor fi și mai mari. ONU a lansat un apel umanitar de urgență pentru nevoile de protecție și asistență în Ucraina și Planul regional de răspuns pentru refugiații din Ucraina, oferind detalii cu privire la numărul de persoane care au nevoie de asistență și la cele care urmează să fie vizate de asistență.

Ucraina este o țară care beneficiază de un regim de călătorii fără viză¹ pentru a intra în UE. Prin urmare, titularii de pașapoarte biometrice ucrainene sunt exonerati de obligația de a deține viză atunci când călătoresc în UE. Pe baza experienței acumulate în urma anexării ilegale de către Rusia a Republicii Autonome Crimeea și a orașului Sevastopol și a războiului din estul Ucrainei, se așteaptă ca jumătate dintre ucrainenii care vin în Uniunea Europeană, beneficiind de un regim de călătorie fără viză, să se alature membrilor familiei sau să își caute un loc de muncă în Uniunea Europeană, iar cealaltă jumătate să solicite protecție internațională. În funcție de evoluția conflictului, este probabil ca UE să găzduiască un număr mare de persoane. Conform estimărilor, se va ajunge la 2,5 milioane – 6,5 milioane de

¹ Regulamentul (UE) 2018/1806, care enumeră țările terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre (anexa I la regulament) și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație pentru șederi a căror durată nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile (anexa II la regulament). Exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică titularilor de pașapoarte biometrice eliberate de Ucraina în conformitate cu standardele Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI).

persoane strămutate din cauza conflictului armat, dintre care între 1,2 –3,2 milioane ar putea solicita protecție internațională. Înaltul comisar al Națiunilor Unite pentru refugiați estimează că, în scenariul cel mai pesimist, până la 4 milioane de persoane ar putea fugi din Ucraina.

Aceste cifre, gravitatea războiului și apropierea sa de frontierele externe ale UE arată că există probabilitatea ca Uniunea Europeană să se confrunte cu o situație caracterizată de un aflux masiv de cetățeni ucraineni și de resortisanți ai altor țări terțe sau de apatrizi cu reședința legală în Ucraina în momentul izbucnirii conflictului, care sunt forțați să părăsească Ucraina din cauza invaziei ruse.

Pentru a răspunde acestei situații, Comisia prezintă o propunere de decizie de punere în aplicare a Consiliului care să permită Consiliului să stabilească existența unui aflux masiv de persoane strămutate care sunt cetățeni ucraineni, resortisanți ai altor țări terțe sau apatrizi aflați în situație de ședere legală în Ucraina în momentul izbucnirii conflictului, în temeiul Directivei 2001/55/CE din 20 iulie 2001 privind protecția temporară².

Această directivă a fost adoptată în urma conflictului din fosta Iugoslavie, când, pentru prima dată de la cel de al Doilea Război Mondial, întreaga Europă s-a confruntat cu strămutări masive de persoane ca urmare a unui conflict din Europa. Aceasta a fost concepută special pentru a se promova un echilibru al eforturilor de gestionare comună a strămutărilor intraeuropene, oferind protecție imediată persoanelor care fug din calea războiului și, prin urmare, pentru a se evita suprasolicitarea sistemelor de azil ale statelor membre. Dispozițiile incluse în Directiva privind protecția temporară și măsurile naționale de punere în aplicare vor permite statelor membre să gestioneze într-un mod controlat și eficace fluxurile de persoane strămutate care fug din Ucraina, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a obligațiilor internaționale.

Obiectivul acestei propuneri este de a activa aplicarea Directivei privind protecția temporară, prezentând, în conformitate cu articolul 5 din directivă, principalele elemente, inclusiv o descriere a grupurilor specifice de persoane cărora ar trebui să li se aplice protecția temporară și data la care protecția temporară va intra în vigoare. Odată adoptată, decizia de punere în aplicare a Consiliului va impune statelor membre să aplice măsurile pe care le-au luat pentru a transpune și a pune în aplicare Directiva privind protecția temporară și, astfel, să își îndeplinească obligațiile față de persoanele care beneficiază de protecția temporară prevăzute în capitolul III din directivă.

Propunerea introduce protecție temporară pentru trei categorii de persoane:

- resortisanții ucraineni cu reședința în Ucraina care sunt strămutați începând cu 24 februarie 2022, în urma invaziei militare a forțelor armate ruse de la acea dată;
- resortisanții țărilor terțe sau apatrizii aflați în situație de ședere legală în Ucraina care sunt strămutați începând cu 24 februarie 2022 în urma invaziei militare de către forțele armate ruse de la acea dată și care nu se pot întoarce în țara sau regiunea lor de origine în condiții de siguranță și durabile din cauza situației din țara respectivă. Printre acestea s-ar putea număra persoanele care beneficiază de statutul de refugiat sau de o protecție echivalentă ori care erau solicitanți de azil în Ucraina în momentul producerii evenimentelor care au condus la afluxul masiv de persoane. Resortisanții țărilor terțe care aveau reședință legală în Ucraina pe termen lung în momentul producerii evenimentelor care au condus la afluxul masiv ar trebui să beneficieze de

² JO L 212, 7.8.2001, p.12.

protecție temporară, indiferent dacă se pot întoarce sau nu în țara sau regiunea lor de origine în condiții de siguranță și durabile;

- membrii de familie ai persoanelor care aparțin celor două categorii de persoane menționate mai sus, în măsura în care familia era deja formată în Ucraina atunci când au avut loc evenimentele care au condus la aflusul masiv, indiferent dacă membrul familiei se putea întoarce sau nu în țara sa de origine în condiții de siguranță și durabile. În conformitate cu Directiva 2001/55a Consiliului, se consideră membru de familie soțul persoanei care aparține uneia dintre cele două categorii de persoane prezentate mai sus sau partenerul său necăsătorit într-o relație stabilă, atunci când legislația sau practica statului membru în cauză rezervă cuplurilor necăsătorite un tratament comparabil cu cel rezervat cuplurilor căsătorite, în temeiul legislației sale privind străinii; copiii minori necăsătoriți ai persoanelor care aparțin celor două categorii de persoane sau ai soților acestora, indiferent dacă sunt legitimi, născuți în afara căsătoriei sau adoptați; alte rude apropiate care trăiau împreună, ca parte a familiei, în momentul circumstanțelor legate de aflusul masiv, și care în acel moment erau dependente în totalitate sau în principal de persoanele care aparțin celor două categorii.

Protecția temporară este instrumentul adecvat în situația actuală. Având în vedere caracterul extraordinar și excepțional al invaziei militare a Ucrainei de către Rusia și amploarea aflusului masiv, protecția temporară ar trebui să permită rapid persoanelor strămutate să se bucure de drepturi armonizate în întreaga Uniune, care oferă un nivel adecvat de protecție, inclusiv un permis de ședere, posibilitatea de a desfășura activități salariate sau independente, accesul la cazare adecvată, asistența socială necesară, asistența medicală sau de altă natură și mijloacele de subzistență. În cazul minorilor neînsoțiți, protecția temporară ar trebui să le permită în plus să beneficieze de tutelă legală. Persoanele cu vârsta sub 18 ani ar trebui, de asemenea, să beneficieze de acces la educație.

De introducerea protecției temporare ar beneficia, de asemenea, statele membre vizate de aflusul masiv, întrucât drepturile care însoțesc protecția temporară ar trebui să limiteze necesitatea ca aceste persoane strămutate să solicite imediat protecție internațională și să aglomereze sistemele de azil ale statelor membre în cauză, prin reducerea la minimum a formalităților dată fiind urgența situației. Măsurile incluse în Directiva privind protecția temporară și măsurile naționale de punere în aplicare ar urma să permită statelor membre să gestioneze într-un mod controlat și eficace aflusul de persoane strămutate care fug din Ucraina, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a obligațiilor internaționale.

Protecția temporară ar permite statelor membre să fie pregătite pentru a face față aflusului actual și iminent de persoane strămutate din Ucraina care solicită protecție internațională. Aceasta ar permite, de asemenea, statelor membre să se ocupe de cetățenii ucraineni, care beneficiază de un regim de călătorii fără viză și care, după expirarea celor 90 de zile de ședere legală în Uniune, vor căuta să obțină un alt statut. În urma experienței din 2014, este de așteptat ca mulți dintre aceștia să înceapă să solicite protecție internațională ca unică alternativă. Prin urmare, prezenta propunere răspunde, de asemenea, apelului lansat de Consiliul European de a lucra în vederea pregătirii și a disponibilității și face parte din răspunsul Uniunii la presiunea exercitată de migrație ca urmare a incursiunii militare ruse în Ucraina.

Nu în ultimul rând, dispozițiile din cadrul instrumentului Directivei privind protecția temporară promovează un echilibru între eforturile statelor membre în ceea ce privește suportarea consecințelor primirii persoanelor strămutate din Ucraina. Resortisanții ucraineni,

în calitate de călători exonerati de obligația de a deține viză, vor putea circula liber în cadrul UE după ce vor fi admiși pe teritoriu, se vor putea alătura familiei și prietenilor din diaspora numeroasă care există în prezent în întreaga Uniune Europeană, facilitându-se astfel un echilibru al eforturilor între statele membre. Directiva ar ajuta Uniunea și statele sale membre să asigure o gestionare eficientă și controlată a fluxului de persoane strămutate din Ucraina în cadrul Uniunii Europene într-un moment în care au loc sosiri masive.

Decizia de punere în aplicare a Consiliului va permite Uniunii să coordoneze și să monitorizeze îndeaproape capacitatea de primire din statele membre, fapt ce îi va permite să ia măsuri și să ofere sprijin suplimentar, în caz de nevoie. Directiva impune statelor membre ca, în colaborare cu Comisia, să coopereze și să facă schimb de informații pentru a facilita punerea în aplicare a protecției temporare. Acest lucru se poate realiza prin intermediul unei „platforme de solidaritate”, prin care statele membre să facă schimb de informații cu privire la capacitățile lor de primire și la numărul de persoane care beneficiază de protecție temporară pe teritoriul lor. În acest scop, propunerea prevede un rol de coordonare pentru Comisie. În plus, în ultimii ani, s-au creat diferite platforme menite să asigure cooperarea dintre statele membre. Dintre aceste platforme, propunerea prevede utilizarea Rețelei de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație [în conformitate cu Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei din 23 septembrie 2020 privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație] ca fiind cea mai adecvată platformă pentru cooperarea administrativă prevăzută în Directiva 2001/55/CE.

În anii care au trecut de la adoptarea Directivei, au fost înființate sau și-au consolidat mandatele mai multe agenții ale UE. Din acest motiv, propunerea include în mod specific cerința cooperării Comisiei cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), cu Agenția Uniunii Europene pentru Azil și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) în vederea unei monitorizări și reexaminări constante a situației.

În conformitate cu Directiva 2001/55/CE, durata protecției temporare este de un an și, cu excepția cazului în care încetează altfel, aceasta poate fi prelungită automat cu perioade de șase luni, pe o durată de maximum un an. În cadrul rolului său de monitorizare și în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2001/55/CE, Comisia poate propune în orice moment Consiliului să pună capăt protecției temporare, atunci când situația din Ucraina va fi de natură să permită returnarea în condiții de siguranță și durabile a persoanelor cărora li s-a acordat protecție temporară. De asemenea, Comisia poate propune Consiliului să prelungească protecția temporară, în cazul în care se consideră că perioada inițială este insuficientă pentru a permite statelor membre să gestioneze în mod eficace situația sau în cazul în care situația nu le permite persoanelor care beneficiază de protecție temporară să se întoarcă în siguranță în Ucraina.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este pe deplin coerentă cu acquis-ul UE în materie de azil, întrucât Directiva privind protecția temporară face parte integrantă din sistemul european comun de azil și a fost concepută pentru a face față unei situații extraordinare de aflus masiv de persoane strămutate, așa cum se întâmplă în prezent din cauza invaziei Ucrainei de către Federația Rusă. De asemenea, aceasta este pe deplin conformă cu obiectivul Uniunii Europene de a institui un spațiu de libertate, securitate și justiție deschis celor care, forțați de circumstanțe, solicită în mod legitim protecție internațională în Uniunea Europeană.

Elementele propunerii sunt, de asemenea, în concordanță cu Pactul privind migrația și azilul din septembrie 2020 și cu propunerile legislative care îl însoțesc. Ca parte a pactului, Comisia a propus abrogarea Directivei privind protecția temporară și înlocuirea acesteia cu un regulament îmbunătățit, care să mențină conceptul de statut de protecție temporară, dar care să abordeze mai pe larg situațiile de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului, asigurându-se că toate noile instrumente europene vor acționa în mod coerent în cadrul noii abordări cuprinzătoare propuse de pact. Cu toate acestea, întrucât propunerile legislative relevante sunt în curs de negociere, iar adoptarea lor nu este iminentă, regulamentul care abordează situațiile de criză și de forță majoră nu poate servi drept răspuns la provocările imediate ale crizei ucrainene. Directiva privind protecția temporară este acquis-ul aflat în vigoare care oferă instrumentul relevant pentru a aborda situația în mod eficace și proporțional.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este pe deplin coerentă cu necesitatea de a menține frontiere externe puternice, permițând statelor membre să prelucreze potențialele cereri de protecție internațională în mod ordonat, fără a le suprasolicita sistemele de azil în cazul unui aflux masiv de ucraineni strămutați, evitându-se astfel problemele la punctele de trecere a frontierei situate la frontierele externe estice ale Uniunii Europene. Prezenta propunere este, de asemenea, în concordanță cu acțiunea externă a Uniunii, cum ar fi sancțiunile și alte măsuri restrictive ale UE, și ar trebui să fie utilizată în paralel cu această acțiune. Prezenta propunere face parte dintr-un set cuprinzător de acțiuni ale UE ca răspuns la incursiunea militară rusă în Ucraina.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Temeiul juridic al propunerii este Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri, în special articolul 5.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție conferă Uniunii Europene anumite competențe în domeniile menționate. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și anume numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii Europene.

O situație în care buna funcționare a sistemelor de azil ale statelor membre este în pericol din cauza unui aflux masiv de persoane strămutate dintr-o țară învecinată cu Uniunea Europeană care au fugit din zone de conflict armat ar trebui considerată ca având un impact asupra UE în ansamblu și, prin urmare, necesită soluții și sprijin din partea UE. Este necesar ca toate statele membre să reacționeze rapid și să acorde sprijin pentru a răspunde în mod eficace la un astfel de aflux și pentru a asigura aceleași standarde și drepturi armonizate în întreaga Uniune.

Realizarea acestor obiective, care sunt transfrontaliere prin însăși natura lor, necesită acțiuni la nivelul UE. Este clar că acțiunile întreprinse individual de către statele membre nu pot

răspunde în mod satisfăcător necesității unei abordări comune la nivelul UE pentru o problemă comună.

Obiectivele unei astfel de abordări comune nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, datorită dimensiunilor și efectelor prezentei propuneri de decizie de punere în aplicare a Consiliului, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii. Prin urmare, Uniunea trebuie să acționeze și poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

- **Proportionalitatea**

În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezenta propunere de decizie de punere în aplicare a Consiliului cuprinde o descriere a grupului specific de persoane cărora li se aplică decizia, data la care protecția temporară va intra în vigoare și o estimare a amplitudinii strămutării de persoane.

Toate elementele măsurilor propuse pentru a face față situației specifice de afluv masiv în Uniunea Europeană de persoane strămutate sunt descrise în mod clar în Directiva privind protecția temporară și se limitează la ceea ce este necesar pentru a se asigura faptul că statele membre pot gestiona situația în mod ordonat și eficace, asigurând totodată egalitatea de tratament în ceea ce privește drepturile și garanțiile pentru persoanele vizate. În concordanță cu cerințele Directivei privind protecția temporară, durata acestor măsuri este, de asemenea, limitată în timp, măsurile fiind necesare pentru a permite statelor membre în cauză să abordeze o situație la frontierele externe estice ale Uniunii Europene care pune în pericol securitatea și stabilitatea Uniunii Europene. Directiva permite statelor membre să aplice dispoziții mai favorabile.

- **Alegerea instrumentului**

Articolul 5 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului prevede adoptarea unei decizii de punere în aplicare a Consiliului care să stabilească existența unui afluv masiv de persoane strămutate și să introducă protecția temporară pentru persoanele strămutate.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Elaborarea de politici bazate pe date concrete**

Propunerea a fost elaborată în regim de urgență, în paralel cu derularea evenimentelor. Propunerea include dispoziții privind cooperarea dintre Comisie, statele membre și agențiile UE, precum și dispoziții privind obligația statelor membre de a raporta date și statistici relevante prin intermediul Rețelei aferente mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație. Dovezile privind amploarea potențială a mișcărilor migratorii se bazează pe cele mai recente date puse la dispoziție în cadrul Rețelei aferente mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație și pe scenariile elaborate pornind de la scenariile agențiilor ONU pentru persoanele strămutate în interiorul țării, pe informațiile colectate privind deplasările (atât solicitanții de azil, cât și migranții legali) înregistrate după 2014, precum și pe dimensiunea și componența populației din regiunile afectate (ruse/non-ruse) în diferitele scenarii. Au fost elaborate cinci scenarii inițiale, în funcție de intensitatea intervenției Rusiei în Ucraina.

Scenariul D presupune o invazie militară a unei mari părți din Ucraina, inclusiv a celor mai mari trei orașe: Kiev, Kharkiv și Odesa, așa cum se întâmplă în prezent. Scenariul E

presupune o intensificare dramatică a ostilităților, cu invazia întregii țări. Pe baza acestor scenarii, se poate estima că între 2,5 și 6,5 milioane de persoane strămutate ar urma să intre în Uniunea Europeană. Înaltul comisar al Națiunilor Unite pentru refugiați estimează că, în scenariul cel mai pesimist, până la 4 milioane de persoane ar putea fugi din Ucraina.

Având în vedere tendințele înregistrate în ceea ce privește permisele de ședere și cererile de protecție internațională în urma evenimentelor din 2014, este probabil ca aproximativ jumătate din persoanele strămutate să fie absorbite de rețelele care există în comunitățile importante ale diasporei în întreaga UE și să utilizeze oportunitățile de migrație legală, în principal, dar nu numai în țările de destinație „tradiționale” (Polonia, Republica Cehă, Germania, Italia și Spania), fără a exercita presiuni asupra capacității de primire a acestor țări. Cealaltă jumătate, între 1,2 milioane și 3,5 milioane de persoane, ar putea solicita protecție internațională pentru o perioadă de până la doi ani.

- **Consultările cu părțile interesate, obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Atunci când eventualitatea unei intervenții militare ruse în Ucraina a început să se concretizeze, Comisia a activat mecanismul de monitorizare periodică prin intermediul Rețelei aferente mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, pentru a se consulta cu statele membre, cu Serviciul European de Acțiune Externă și cu agențiile relevante ale UE, precum și pentru a face schimb de date, informații și cunoștințe, care sunt raportate periodic. Comisia a consultat, de asemenea, înaltul comisar al Națiunilor Unite pentru refugiați, care a evaluat situația și a furnizat contribuții relevante. Înaltul comisar a salutat sprijinul exprimat de multe state membre pentru activarea Directivei 2001/55/CE, care permite refugiarea imediată și temporară în Uniune și facilitează partajarea responsabilității între statele europene pentru persoanele care fug din Ucraina.

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și obligațiile care decurg din dreptul internațional, inclusiv din Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Având în vedere natura prezentei propuneri, nu este posibil să se estimeze *a priori* eventualul impact bugetar. Eventualul impact bugetar va fi inclus în bugetul instrumentelor de finanțare existente ale UE din perioadele 2014-2020 și 2021-2027 în domeniul migrației, azilului și gestionării frontierelor. Comisia va analiza opțiunile de a utiliza pe deplin finanțarea disponibilă în cadrul fondurilor pentru afaceri interne. În cazul în care va fi necesar, în mod excepțional, dacă situația se va agrava și mai mult, ar putea fi redistribuite fondurile disponibile din CFM 2021-2027. Dacă vor apărea și alte nevoi excepționale, ar putea fi activate mecanismele de flexibilitate din CFM 2021-2027.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 stabilește existența unui aflus masiv în Uniune de persoane strămutate care au trebuit să părăsească Ucraina ca urmare a unui conflict armat.

Articolul 2 descrie grupurile de persoane cărora ar urma să li se aplice protecția temporară. Dispoziția introduce protecție temporară pentru cetățenii ucraineni strămutați care locuiesc în Ucraina și care au fost strămutați începând cu 24 februarie 2022, în urma invaziei militare a forțelor armate ruse care a început la acea dată. Pentru a respecta spiritul Directivei 2001/55/CE, articolul 2 le oferă protecție temporară și resortisanților țărilor terțe și apatrizilor aflați în situație de ședere legală în Ucraina care au fost strămutați începând cu 24 februarie 2022 și care nu se pot întoarce în țara sau în regiunea lor de origine în condiții sigure și durabile din cauza situației existente în acea țară. Ar putea fi cazul persoanelor care beneficiau de statutul de refugiat sau de o protecție echivalentă sau care erau solicitanți de azil în Ucraina atunci când au avut loc evenimentele care au condus la afluxul masiv de persoane. Resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în Ucraina pe termen lung la momentul evenimentelor care au condus la afluxul masiv de persoane ar trebui să beneficieze de protecție temporară, indiferent dacă se pot întoarce sau nu în țara sau în regiunea lor de origine în condiții sigure și durabile.

Întrucât este, de asemenea, important să se mențină unitatea familiilor și să se evite ca diferiți membri ai aceleiași familii să beneficieze de statute diferite, articolul 2 oferă protecție temporară și membrilor de familie, în cazul în care familiile erau deja formate în Ucraina atunci când au avut loc evenimentele care au condus la afluxul masiv de persoane, indiferent dacă membrul familiei s-ar putea întoarce sau nu în țara sa de origine în condiții sigure și durabile. Se consideră membru de familie soțul persoanei care beneficiază de protecție temporară sau partenerul său necăsătorit cu care se află într-o relație stabilă, atunci când legislația sau practica statului membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite într-un mod comparabil cu cuplurile căsătorite, în cadrul legislației privind străinii; copiii minori necăsătoriți ai persoanei care beneficiază de protecție temporară sau ai soțului acestuia, fără a se distinge dacă sunt legitimi, născuți în afara căsătoriei sau adoptați; precum și alte rude apropiate care trăiau împreună, ca parte a familiei, atunci când au avut loc evenimentele care au condus la afluxul masiv de persoane, și care erau în acel moment în totalitate sau în principal dependente de persoana care beneficia de protecție temporară la momentul respectiv.

Articolul 3 stabilește că Rețeaua aferentă mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație va fi utilizată ca platformă principală pentru asigurarea cooperării administrative în sensul articolului 27 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului. În plus, dispoziția prevede că statele membre ar trebui să contribuie, de asemenea, la o conștientizare comună a situației la nivelul Uniunii, prin schimburi de informații relevante în cadrul mecanismului integrat pentru un răspuns politic la crize și prin consultarea Serviciului European de Acțiune Externă, după caz. Dispoziția stabilește, de asemenea, rolul de coordonare al Comisiei pentru a asigura cooperarea și schimbul de informații între statele membre, în special în ceea ce privește monitorizarea capacităților de primire din fiecare stat membru și identificarea nevoilor de sprijin suplimentar. În acest scop, Comisia, în cooperare cu statele membre, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Uniunii Europene pentru Azil și Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), va monitoriza și reexamina constant situația. În plus, aceste agenții ale UE ar trebui să sprijine statele membre.

Articolul 4, având în vedere situația excepțională și urgența, stabilește intrarea în vigoare a deciziei de punere în aplicare a Consiliului la data publicării sale.

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de stabilire a existenței unui aflux masiv de persoane strămutate din Ucraina în sensul articolului 5 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 și cu efect de introducere a protecției temporare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri³, în special articolul 5,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 24 februarie 2022, forțele armate ruse au lansat o invazie pe scară largă a Ucrainei inițiată din mai multe locuri din Federația Rusă, din Belarus și din zone ale Ucrainei care nu sunt controlate de guvern.
- (2) Prin urmare, zone importante de pe teritoriul Ucrainei sunt în prezent zone de conflict armat din care au fugit mii de persoane.
- (3) În urma acestei invazii, Consiliul European, în concluziile sale din 24 februarie 2022, a condamnat în termenii cei mai fermi agresiunea militară neprovocată și nejustificată a Rusiei împotriva Ucrainei, subliniind că acest lucru reprezintă o încălcare gravă a dreptului internațional și a principiilor Cartei ONU, care vizează subminarea securității și stabilității europene și mondiale. Consiliul European a solicitat respectarea deplină de către Rusia a integrității teritoriale, suveranității și independenței Ucrainei în cadrul frontierelor sale recunoscute la nivel internațional, ceea ce include dreptul Ucrainei de a-și alege propriul destin. Consiliul European a confirmat, de asemenea, că guvernul rus poartă întreaga responsabilitate pentru actul său de agresiune care cauzează suferințe umane și pierderi de vieți omenești și că va fi tras la răspundere pentru acțiunile sale. În solidaritate cu Ucraina, Consiliul European a convenit asupra unui al doilea pachet de sancțiuni, a solicitat continuarea lucrărilor privind pregătirea la toate nivelurile și a invitat Comisia să prezinte măsuri de contingentă.
- (4) Uniunea și-a demonstrat și va continua să își demonstreze sprijinul ferm pentru Ucraina și cetățenii săi, confrunțați cu un act de agresiune fără precedent din partea Federației Ruse. Prezenta propunere face parte din răspunsul Uniunii la presiunea exercitată de migrație ca urmare a invaziei militare ruse în Ucraina.
- (5) Conflictul are deja implicații pentru Uniune, inclusiv probabilitatea unei presiuni migratorii ridicate la frontierele sale estice pe măsură ce conflictul continuă. Până la 1 martie, peste 650 000 de persoane strămutate au sosit în Uniunea Europeană prin

³ JO L 212, 7.8.2001, p.12.

Polonia, Slovacia, Ungaria și România. Se preconizează că numărul acestor persoane va crește și mai mult.

- (6) Ucraina figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806⁴, cetățenii Ucrainei fiind exonerati de obligația de a deține viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre pentru șederi a căror durată nu depășește 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile. Pe baza experienței acumulate în contextul anexării ilegale de către Rusia a Republicii Autonome *Crimeea* și a orașului Sevastopol în 2014 și a războiului din estul Ucrainei, se așteaptă ca jumătate dintre ucrainenii care vin în Uniune, beneficiind de un regim de călătorie fără viză pentru șederi de scurtă durată, să se alăture membrilor familiei sau să își caute un loc de muncă în Uniune, în timp ce cealaltă jumătate să solicite protecție internațională. În funcție de evoluția conflictului, pe baza estimărilor actuale, este probabil ca Uniunea să se confrunte cu un număr foarte mare de persoane strămutate, estimat între 2,5 milioane și 6,5 milioane, din cauza conflictului armat, dintre care se anticipează că între 1,2 și 3,2 milioane de persoane vor solicita protecție internațională. Înaltul comisariat al Națiunilor Unite pentru refugiați estimează că, în scenariul cel mai pesimist, este posibil ca până la 4 milioane de persoane să fugă din Ucraina.
- (7) Aceste cifre arată că este probabil ca Uniunea să se confrunte cu o situație caracterizată de un aflux masiv de persoane strămutate din Ucraina care nu se pot întoarce în țara sau în regiunea lor de origine din cauza agresiunii militare ruse și că amploarea afluxului ar genera, de asemenea, un risc clar ca sistemele de azil ale statelor membre să nu poată prelucra aceste sosiri fără efecte negative pentru funcționarea lor eficientă, pentru interesele persoanelor în cauză și ale altor persoane care solicită protecție.
- (8) ONU a lansat un apel umanitar de urgență pentru nevoile de protecție și asistență în Ucraina și un plan regional de răspuns pentru refugiații care provin din Ucraina, în care se oferă detalii cu privire la numărul de persoane care au nevoie de asistență și la cele care urmează să fie vizate de asistență.
- (9) Înaltul comisar al Națiunilor Unite pentru refugiați a salutat sprijinul exprimat de multe state membre pentru activarea Directivei 2001/55/CE, care permite refugiarea imediată și temporară în Uniune și facilitează partajarea responsabilității între statele europene pentru persoanele care fug din Ucraina.
- (10) Pentru a răspunde acestei situații, ar trebui stabilită existența unui aflux masiv de persoane strămutate în sensul Directivei 2001/55/CE, având ca efect introducerea unei protecții temporare pentru persoanele strămutate respective.
- (11) Obiectivul prezentei decizii de punere în aplicare este de a introduce o protecție temporară pentru resortisanții ucraineni rezidenți în Ucraina care au fost strămutați începând cu 24 februarie 2022, în urma invaziei militare de către forțele armate ruse care a avut loc în acea zi. Pentru a respecta spiritul Directivei 2001/55/CE, protecția temporară ar trebui, de asemenea, introdusă pentru resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în Ucraina care au fost strămutați începând cu 24 februarie 2022 și care nu se pot întoarce în țara sau în regiunea lor de origine în condiții de siguranță și durabile din cauza situației existente în țara respectivă. Aceasta ar putea include persoanele care beneficiau de statutul de refugiat sau de o protecție echivalentă

⁴ Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

sau care erau solicitanți de azil în Ucraina la momentul evenimentelor care au condus la afluxul masiv. În plus, pentru resortisanții țărilor terțe care nu sunt ucraineni și care sunt rezidenți pe termen lung în Ucraina, condiția de a nu se putea întoarce în țara sau în regiunea lor de origine nu ar trebui să se aplice; prin urmare, și aceștia ar trebui să beneficieze de protecție temporară. De asemenea, este important să se mențină unitatea familiilor și să se evite situații în care membri diferiți ai aceleiași familii beneficiază de statute diferite. Prin urmare, este necesar să se introducă protecție temporară pentru membrii de familie, în cazul în care familiile erau deja formate în Ucraina atunci când au avut loc evenimentele care au condus la afluxul masiv, indiferent dacă membrul de familie s-ar putea întoarce sau nu în țara sa de origine în condiții de siguranță și durabile.

- (12) Cu toate acestea, resortisanții țărilor terțe care nu sunt ucraineni sau apatrizii care se pot întoarce în țara sau în regiunea lor de origine în condiții de siguranță și durabile și care nu pot fi considerați rezidenți pe termen lung în Ucraina sau membri de familie ai unei persoane care beneficiază de protecție temporară nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentei decizii. Printre astfel de persoane s-ar putea număra resortisanții țărilor terțe care studiau sau lucrau pe termen scurt în Ucraina atunci când au avut loc evenimentele care au condus la afluxul masiv și care se pot întoarce în siguranță în țara lor de origine. Cu toate acestea, astfel de persoane ar trebui să fie admise în Uniune din motive umanitare, fără a fi necesară, în special, deținerea unei vize valabile sau a unor mijloace suficiente de subzistență sau a unui document de călătorie valabil, pentru a asigura trecerea în siguranță în vederea întoarcerii în țara sau în regiunea lor de origine.
- (13) În conformitate cu Directiva 2001/55/CE, statele membre pot extinde protecția temporară asupra unor categorii suplimentare de persoane strămutate, care nu sunt vizate de prezenta decizie a Consiliului, atunci când acestea sunt strămutate din aceleași motive și din aceleași țări sau regiuni de origine. În acest caz, statele membre informează de îndată Consiliul și Comisia. În acest context, statele membre ar trebui încurajate să aibă în vedere extinderea protecției temporare la persoanele care au fugit din Ucraina cu puțin timp înainte de 24 februarie 2022, pe măsură ce tensiunile au crescut, sau care s-au aflat pe teritoriul Uniunii (de exemplu, în vacanță sau din motive profesionale) chiar înainte de această dată și care, din cauza conflictului armat, nu se mai pot întoarce în Ucraina.
- (14) Protecția temporară este instrumentul cel mai adecvat în situația actuală. Având în vedere caracterul extraordinar și excepțional al invaziei militare a Ucrainei de către Federația Rusă și amploarea afluxului masiv, protecția temporară ar trebui să permită persoanelor strămutate să beneficieze de drepturi armonizate în întreaga Uniune, care să ofere un nivel adecvat de protecție. Introducerea protecției temporare ar fi, de asemenea, în beneficiul statelor membre, întrucât drepturile aferente protecției temporare limitează necesitatea ca persoanele strămutate să solicite imediat protecție internațională și astfel riscul de a copleși sistemele de azil ale statelor membre, deoarece reduc formalitățile la minimum din cauza urgenței situației. În plus, resortisanții ucraineni, în calitate de călători exonerati de obligația de a deține viză, au dreptul de a circula liber pe teritoriul Uniunii după ce au fost admiși pe acest teritoriu pentru o perioadă de 90 de zile. Pe această bază, ei pot alege statul membru în care doresc să beneficieze de drepturile aferente protecției temporare și să se alăture familiei și prietenilor prin intermediul principalelor rețele ale diasporei care există în prezent în întreaga Uniune. Acest lucru va facilita, în practică, un echilibru între eforturile statelor membre, reducând astfel presiunea asupra sistemelor naționale de

primire. Odată ce un stat membru a acordat un permis de ședere în conformitate cu Directiva 2001/55/CE, persoana care beneficiază de protecție temporară, deși are dreptul de a călători în Uniune timp de 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile, ar trebui să poată beneficia de drepturile care decurg din protecția temporară numai în statul membru care a acordat permisul de ședere. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca un stat membru să elibereze în orice moment un permis de ședere persoanelor care beneficiază de protecție temporară în temeiul prezentei decizii de punere în aplicare.

- (15) Prezenta decizie ar fi compatibilă cu sistemele naționale de protecție temporară care pot fi considerate ca punând în aplicare directiva și poate fi aplicată în complementaritate cu aceste sisteme. În cazul în care statul membru are un sistem național mai favorabil decât directiva, acesta ar trebui să poată continua să îl aplice, deoarece, în conformitate cu Directiva 2001/55/CE, statele membre pot stabili sau menține condiții mai favorabile pentru persoanele care beneficiază de protecție temporară. Cu toate acestea, în cazul în care sistemul național este mai puțin favorabil, statul membru în cauză ar trebui să acorde drepturile suplimentare prevăzute în directivă.
- (16) Directiva 2001/55/CE ține seama în mod corespunzător de responsabilitățile care le revin statelor membre în ceea ce privește menținerea ordinii publice și apărarea securității interne, întrucât directiva permite statelor membre să excludă o persoană strămutată de la protecția temporară în cazul în care există motive serioase să se considere că persoana respectivă a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității, astfel cum sunt definite în instrumentele internaționale care prevăd dispoziții referitoare la astfel de infracțiuni, a comis o infracțiune gravă de drept comun în afara statului membru de primire, înainte de admiterea sa în acest stat membru ca beneficiar al protecției temporare sau este vinovată de acte împotriva scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite. Directiva permite, de asemenea, statelor membre să excludă o persoană strămutată de la protecția temporară în cazul în care există motive întemeiate pentru a o considera un pericol pentru securitatea statului membru gazdă sau un pericol pentru comunitatea statului membru gazdă.
- (17) Atunci când acordă protecție temporară, statele membre ar trebui să se asigure că prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor care beneficiază de protecție temporară respectă cerințele prevăzute în acquis-ul Uniunii Europene în materie de protecție a datelor, în special în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁵.
- (18) Prezenta decizie de punere în aplicare ar trebui să permită Uniunii să coordoneze și să monitorizeze îndeaproape capacitatea de primire din statele membre, astfel încât să ia măsuri și să ofere sprijin suplimentar, după caz. Directiva 2001/55/CE impune statelor membre ca, în colaborare cu Comisia, să coopereze și să facă schimb de informații pentru a facilita punerea în aplicare a protecției temporare. Acest lucru ar trebui realizat prin intermediul unei „platforme de solidaritate”, prin care statele membre fac schimb de informații cu privire la capacitățile lor de primire și la numărul de persoane care beneficiază de protecție temporară pe teritoriul lor. Până în prezent, pe baza

⁵ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 11, 4.5.2016, p. 1).

informațiilor raportate de câteva state membre în cadrul Rețelei de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, capacitățile de primire, în plus față de capacitatea de absorbție a diasporei ai cărei membri sunt rezidenți în Uniune, sunt de cel puțin 310 000 de locuri. În scopul acestui schimb de informații, Comisia ar trebui să își asume un rol de coordonare. În plus, în ultimii ani, au fost create diferite platforme cu scopul de a asigura cooperarea dintre statele membre. Printre aceste platforme, Rețeaua de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație [în conformitate cu Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei] este cea mai adecvată pentru cooperarea administrativă prevăzută în Directiva 2001/55/CE. Statele membre ar trebui, de asemenea, să fie încurajate să contribuie la o conștientizare comună a situației la nivelul Uniunii prin schimburi de informații relevante în cadrul mecanismului integrat pentru un răspuns politic la crize (IPCR). Serviciul European de Acțiune Externă ar trebui consultat, după caz. În acest context, statele membre ar trebui, de asemenea, să colaboreze îndeaproape cu înaltul comisar al Națiunilor Unite pentru refugiați.

- (19) În conformitate cu Directiva 2001/55/CE, durata protecției temporare ar trebui să fie inițial de un an. În cazul în care aceasta nu încetează, în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din directivă, perioada ar trebui să fie prelungită automat, cu perioade de șase luni, pe o durată de maximum un an. Comisia va monitoriza și va reexamina în mod constant situația. În orice moment, aceasta poate propune Consiliului să pună capăt protecției temporare, pe baza faptului că situația din Ucraina este de natură să permită returnarea în condiții de siguranță și durabile a persoanelor cărora li s-a acordat protecție temporară, sau să prelungească protecția temporară cu cel mult încă un an.
- (20) În sensul articolului 24 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului, trimiterea la Fondul european pentru refugiați instituit prin Decizia 2000/596/CE ar trebui interpretată ca trimitere la Fondul pentru azil, migrație și integrare instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1147. Toate eforturile statelor membre de a respecta obligațiile care decurg din prezenta decizie de punere în aplicare vor fi sprijinite financiar din fondurile Uniunii. Mecanismele de urgență și de flexibilitate din cadrul financiar multianual 2021-2027 pot, de asemenea, să mobilizeze fonduri pentru a răspunde unor nevoi specifice urgente din statele membre. Totodată, a fost activat și mecanismul de protecție civilă al Uniunii⁶. Prin intermediul acestui mecanism, statele membre pot solicita articole esențiale pentru a răspunde nevoilor persoanelor strămutate din Ucraina prezente pe teritoriul lor și pot beneficia de cofinanțare pentru furnizarea unei astfel de asistențe.
- (21) De la adoptarea Directivei 2001/55/CE, au fost înființate mai multe agenții ale Uniunii sau mandatele acestora au fost consolidate. În acest context, Comisia ar trebui să coopereze cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), cu Agenția Uniunii Europene pentru Azil și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) în vederea unei monitorizări și reexaminări constante a situației. În plus, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și Europol ar trebui să acorde sprijin operațional statelor membre care le-au solicitat asistență pentru a le ajuta să facă față situației, inclusiv în scopul aplicării prezentei decizii de punere în aplicare.
- (22) Prezenta decizie de punere în aplicare respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁶ De la 28 februarie 2022 de către Slovacia.

- (23) În conformitate cu articolul 4 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat, prin scrisoarea din 11 aprilie 2003, intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea Directivei 2001/55/CE. Prin urmare, Irlandei îi revin obligații în temeiul prezentei decizii de punere în aplicare a Consiliului.
- (24) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii de punere în aplicare, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (25) Având în vedere caracterul urgent al situației, prezenta decizie de punere în aplicare a Consiliului ar trebui să intre în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect

Se stabilește existența unui aflux masiv în Uniune de persoane strămutate care au fost nevoite să părăsească Ucraina ca urmare a unui conflict armat.

Articolul 2

Persoanele cărora li se aplică protecția temporară

1. Prezenta decizie se aplică următoarelor categorii de persoane strămutate începând cu 24 februarie 2022 în urma invaziei militare de către forțele armate ruse care a început la acea dată:
 - (a) cetățeni ucraineni cu reședința în Ucraina;
 - (b) resortisanții țărilor terțe sau apatrizii aflați în situație de ședere legală în Ucraina și care nu se pot întoarce în condiții de siguranță și durabile în țara sau în regiunea lor de origine.

Cerința privind imposibilitatea de a se întoarce în condiții de siguranță și durabile în țara sau în regiunea lor de origine nu se aplică resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor aflați în situație de ședere legală pe termen lung în Ucraina;
 - (c) membrii de familie ai persoanelor menționate la literele (a) și (b), indiferent dacă membrul de familie s-ar putea întoarce sau nu în condiții de siguranță și durabile în țara sau în regiunea sa de origine.
2. În sensul alineatului (1) litera (c), se consideră că următoarele persoane fac parte dintr-o familie, în măsura în care familia era deja formată în Ucraina atunci când au avut loc evenimentele care au condus la afluxul masiv:
 - (a) soțul (soția) unei persoane menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) sau partenerul său necăsătorit cu care se află într-o relație stabilă, atunci când legislația sau practica în vigoare a statului membru în cauză aplică cuplurilor necăsătorite un tratament comparabil cu cel aplicat cuplurilor căsătorite, în temeiul legislației privind străinii;

- (b) copiii minori necăsătoriți ai unei persoane menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) ori ai soțului (soției) acesteia, fără a se distinge dacă sunt legitimi, născuți în afara căsătoriei sau adoptați;
- (c) alte rude apropiate care trăiau împreună, ca parte a familiei, atunci când au avut loc evenimentele care au condus la aflusul masiv și care erau în acel moment în totalitate sau în principal dependente de o persoană menționată la alineatul (1) litera (a) sau (b).

Articolul 3

Cooperare și monitorizare

1. În sensul articolului 27 din Directiva 2001/55/CE, statele membre utilizează Rețeaua de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, în conformitate cu Recomandarea (UE) 2020/1366. Statele membre ar trebui, de asemenea, să contribuie la o conștientizare comună a situației la nivelul Uniunii prin schimburi de informații relevante în cadrul mecanismului integrat pentru un răspuns politic la crize.
2. Comisia coordonează cooperarea și schimbul de informații dintre statele membre, în special în ceea ce privește monitorizarea capacităților de primire din fiecare stat membru și identificarea eventualelor nevoi de sprijin suplimentar.

În acest scop, Comisia, în cooperare cu statele membre, cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), cu Agenția Uniunii Europene pentru Azil și cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) monitorizează și examinează în mod constant situația, utilizând Rețeaua de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație menționată la alineatul (1) de mai sus.

În plus, Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și Europol acordă sprijin operațional statelor membre care le-au solicitat asistență pentru a le ajuta să facă față situației, inclusiv în scopul aplicării prezentei decizii de punere în aplicare.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*